

بسته به علت بیماری درمان آن از چند روز تا چند هفته
به سمت بهبود یا بدتر شدن پیش می رود.

علائم بیماری:

۱. گیجی
۲. سردر
۳. سفتی گردن
۴. تب
۵. اختلال هوشیاری- تشنج
۶. نور هراسی
۷. صدا هراسی
۸. تهوع و استفراغ

عوامل خطرزا:

۱. رد کردن نوبت واکسیناسیون
۲. زندگی در مکان های اجتماعی آلوده
۳. سیستم ایمنی مختل شده مثل ایدز
۴. سن فرد

تعریف بیماری مننژیت:

بیماری است که در آن مغز و پرده های مغز و نخاع دچار
التهاب می شود. ورم همراه با مننژیت اغلب شامل بروز
علائم بیماری می گردد.

۱. سردرد
۲. تهوع و استفراغ
۳. گیجی
۴. سفتی گردن
۵. تب و...

انواع مننژیت شامل:

۱. مننژیت ویروسی
۲. مننژیت باکتریایی
۳. مننژیت قارچی

عفونت ویروسی شایع تر و درمان آن حمایتی است.

عوارض بیماری که در فرد ممکن است

باقی بماند:

۱. اختلال در راه رفتن
۲. اختلال در حافظه
۳. از دست رفتن شنوایی
۴. نارسایی کلیه
۵. تشنج

درمان:

بسته به نوع علت بیماری دارد.

در مننژیت ویروسی درمان حمایتی است.

استفاده از داروهای ضد تب و مسکن و داروی ضد

ویروسی

استراحت در بستر و مصرف مایعات.

کد مستند:
GCC-PA-74-05

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شیراز

«بیمارستان امام خمینی (ره) استهبان»

مننژیت و مراقبت های آن

تهیه کننده: مهناز هاشمیان / کارشناس پرستاری
با همکاری واحد آموزش ضمن خدمت

منبع: کتاب برونر و سودارث تاریخ

تدوین: فروردین ۱۳۹۷

تاریخ بازنگری: فروردین ۱۴۰۲

روش های جلوگیری از انتقال بیماری:

۱. استفاده از گان، ماسک و دستکش

۲. شستن دست ها

۳. انجام واکسیناسیون به موقع

😊 توجه: استفاده از واکسن به موقع باعث پیشگیری

از ابتلا به بیماری مننژیت می گردد.

مننژیت باکتریایی:

آنتی بیوتیک تراپی

استفاده از داروهای ضد تب و مسکن

ایزوله کردن بیمار

مننژیت قارچی:

۱. استفاده از داروی ضد قارچ

۲. استفاده از مسکن و ضد درد

۳. ایزوله کردن بیمار

در بیماری مننژیت باکتریایی و قارچی احتمال واگیر

بیشتر است و دوره درمان طولانی تر است.

راه های انتقال بیماری:

۱. ترشحات تنفسی

۲. عطسه، سرفه

۳. در عفونت ویروسی احتمال انتقال از مدفوع نیز

است.